

ARNHEMSCHE SCOURANT

ZONDAG 15 JANUARI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daaronder 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor plaatsing.

Belasting op de erfenissen.

II

onderjinding is in ons nadeel. Reeds lang, en nu lang, heeft men eene belasting op de erfenissen, zelfs in de regte lijn, gekend, en geene bevreesde nadeelen is daaruit ontstaan. Was het gevolg der voortreffelijkheid van dien maatregel of was het een gevolg van den bloei dier toen Holland den wereldhandel dreef en dommon, vereenigd met een degelijker koninkrijk, ondanks eene gebrekkige staats-inrigting, aan de machtigste volken van Europa het hoofd deed bieden en in alle zeeën zijnen zegenvierenden wimpel deed wapperen. Duizead omstandigheden maakten de belasting goed, welke uit dwalingen op enkele punten ontstaan zijn. Maar voor dat men het regt heeft om zich op die tijden te beroepen, is er een ons slechts een tijdelijk gevalte der wereld, welke naar de oorschik. Men veeleer aan de natie thans die tijden te brengen, nu zij, in plaats van in voorheerschen en te gebieden, alleen en afgebijna vergeten van Eutopa, in ellende, ter neder ligt en aan haar behoud met

recept.

de langdurigheid van tijd en de vroegere geschiedenis het bewijs leveren moeten van de voortreffelijkheid der instelling, waarom roept men dan de plicht niet terug en andere dergelijke in de vroegere tijd? Ook deze hebben in den bloeijsten tijd der republiek bestaan: waren zij daarom voortreffelijk? zal men daarom tot haar terugkeeren? Eeuwen lang meende men den uitvoer van koopwaren door mogelijke middelen te moeten bevorderen, den invoer te moeten beletten; daardoor meende men de welvaart des lands te bevorderen: zal men ons op dien weg willen terugvoeren, dewijl die hinderpaken, het vaderland bioside? Doch steeds veel her betoeken wij aan die jammerlijke uitvlugt.

Deed was hier niet meer mogelijk dan bij andere belastingen, zeide de minister van financiën, en zijn gedienslige dienslige dienslige dit na en comariferden die gezegde. Zij gingen zelfs zoo te onthemen, dat het vermogen der natie in roerende goederen veel, zeer veel grooter is dan dat in onroerende goederen. Niet een enkel man verstaad, niet een enkel man, die het land nauwkeurig kent, zal die ongerijnde stelling daarvan beamen. Zelfs in Frankrijk, waar de onroerende goederen eens het grootste deel van het volkvermogen uitmaakten, is dit niet meer waar; zoude het dat mogelijk zijn in een land, waar de eigendommen altijd slechts een gering gedeelte daarvan uitmaakten? Die roerende goederen zijn zeer gemakkelijk aan de heffing van het onroerende regt onttrokken worden; geene inventarissen en stukken kunnen helpen bij zaken, die het onroerende van eigenaar veranderen kunnen. Het is dus geschied dit hondende malen en men ontkent dit de wijl men het niet weet, of

niet weten wil; men hoort, dat de magtspreuk van eenen gediensligen ambtenaar hier meer geloof zal vinden dan de dagelijksche ervaring. Men behoeft slechts oppervlakkig naar vele belastingen te komen, om te ontdekken hoe tallooze zaken men aan het bestaande regt weet te onttrekken; hoe spoedig men allerlei middelen bij de hand heeft om zijn geweten te stillen.

Een beroep op de eerlijkheid der natie te doen, waar haar belang in het spel is, mag even fraai klinken als het niets beteekent. Waar het de schatkist betreft, kent een groot gedeelte des volks geene eerlijkheid; het prijst zijn beleid, wanneer het aan haar iets onthoudt; misschien oordeelt het, dan zelfs, den pligt van een goed huisvader vervuld te hebben. Men vrage slechts aan deskundigen, hoe zeldzaam bij onderhandsche acten van koop en verkoop de ware koop prijs wordt opgegeven ten einde men het registratie-regt ontduike, en zij zullen u antwoorden dat die gevallen dezulke verre weg te boven gaan, waarin naar waarheid de prijs wordt vermeld. Waarom zal de natie bij de betaling van ééne belasting nauwgezetter zijn dan bij die ééner andere? De eerlijken moeten ondertusschen voor de oneerlijken. Men tracht de belasting bij de natie aangenaam te maken door haar te vleijen; en zekerlijk is dit niet onnodig, want alle zwakke menschen willen geleid zijn; onverschillig wie dit doe. Doch met het volkskarakter te vleijen, zelfs daar te vleijen, waar geenerlei grond bestaat, zullen wij nimmer verder komen; maar door eene openhartige bekentenis onzer gebreken alleen kunnen wij op beterschap hopen. Die soort van eerlijkheid, welke aan den keizer geeft wat des keizers is, dat is hier te lande geheel vreemd: op haar te vertrouwen zoude onverstandig zijn.

Doch de heiligheid van den eed is een hechte waarborg voor de waarheid der aangifte. De eed, — het ware te wenschen dat zijne heiligheid aan ieder klaar voor oogen stond: maar slechts weihighbehandeling van zaken is er noodig om te erkennen, dat deze gewoonlijk met eene lietzinnigheid gedaan wordt, welke niet voor die hooge gedelijkheid der natie, op welke men roemt, pleit. Neen, het moge een hard woord zijn, maar het is waarheid, — de eed heeft opgehouden een zekere waarborg te zijn: meeds in voorraad weet men alle bezwaren daartegen uit den weg te ruimen, en het is zoo gemakkelijk voor velen, hun geweten gerust te stellen. Er is zekerlijk hier en daar nog menige getrouwe ziel, welke de eerlijkheid in den strengsten zin neemt en bij welke de stem van het eigenbelang voor die van den pligt zwijgt: gelukkig voor ons, dat dit zoo is, het is de kern, uit welke wij wenschen dat eens betere vruchten zullen ontspruiten; doch thans biedt zelfs de eed, bij de meerderheid der natie, geenen waarborg voor hare eerlijkheid aan; ten minste zekerlijk niet daar, waar het niet bijzondere personen maar den staat raakt, waar het algemeen belang tegen het bijzondere overstaat.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Athene, 27 dec. Sedert eenigen tijd heeft in de midden de heer Colquhoun, de Hanzeatische gevolmagtigde in Konstantinopel. Het doel zijner zending naar Athene is het sluiten van een handelsverdrag tusschen de Hanzesteden en Griekenland. De Grieksche regering schijnt, echter, over het afsluiten van enig lust te hebben nadere handelsverbiindenissen met andere staten aan te gaan. De voorstellen, door de regering der Nederlanden tot een verdrag met Griekenland gedaan, zijn zeer gunstig voor laatstgenoemd rijk gesteld, en toch maakt men zwaarigheid. Ook van de zijde van Denemarken zijn voorstellen gedaan, die men zeer koel heeft opgenomen. (A. R. Z.)

ITALIE.

Rome, 2 jan. Onlangs is alhier het nieuwe Straf wetboek in het licht verschenen. hetwelk op last van Z. H. door eene commissie van uitstekende Italiaansche rechtsgeleerden, onder voorzitterschap van kardinaal Bernetti, opgesteld is geworden. Daarin komen zeer vele vrijzinnige bepalingen voor, en men kan zeggen, dat daarin allerwege op de behoeften van onzen tijd nauwkeurig acht is geslagen. Voor alles heeft men algemeene gelijkheid voor de wet trachten in te voeren. Zoo zijn b. v. alle privilegien en uitzonderingen, welke tot dusverre ten behoeve der hoogere standen bestonden, afgeschaft. Er is voortaan slechts een gerechtshof voor geestelijken en wereldlijken, voor aanzienlijken en geringen; geestelijken zullen dan alleen voor eene geestelijke regtbank vervolgd worden, wanneer zij in de uitoefening van hun ambt een misdrijf gepleegd hebben. Men heeft de doodstraf wel behouden, maar slechts op een zeer klein aantal misdaden gesteld. Voor buitenlanders, jegens welke de wet tot hertoe zeer gestreng was en de regtbanken meermalen met geweld afkeur handelden, behelst het nieuwe wetboek veel zachtere bepalingen. Na een onafgebroken verblijf van twee maanden in de pauselijke staten, zullen vreemdelingen in strafzaken niet meer aan de willekeur der politie blootgesteld zijn, maar aan de gewone regtbanken overgeleverd, en, zoo zij schuldig zijn, met inachtneming van alle verzoekende omstandigheden, het minimum der straf tegen hen uitgesproken worden.

Thans houdt de pauselijke regering een ernstig bezig met eene verbetering van het gerangschiktheid.

DUITSCHLAND.

Van den Mein, 3 jan. Het verbod der Leipziger Allgemeine Zeitung in Pruisen en de bijna gelijkijdige onderdrukking der Deutschen Jahrbücher heeft hier eene buitengewone spanning te weeg gebracht. Met onverholten vrede worden de vijanden der pers, dat deze verbodsmaatregelen slechts een begin zijn om allengs den vroegeren dwang te herstellen, daar de regeringen moesten weten dat men in Duitschland nog lang niet rijp is voor eene vrije pers. De vrienden van den voortgang meenen, welligt niet zonder grond, dat dit voorbeeld van Pruisen en Saksen vane welkomen aansporing voor de Zuid-Duitsche staten kan worden, die de censuur als basis der censuur nog nauwer toe te halen, met het oog dat reeds voor eenige weken van zekere zijde bij de Bondsvergadering vertoogen gedaan zijn tegen de ongeloochheid der pers, die naar men gelooft, niet zonder invloed geweest zijt op de maatregelen der

Prussische regering. Al deze gebeurtenissen leiden echter al weder tot den wensch naar eene algemeene wet op de pers. Overal vertoont zich de censuur als ongenoegzaam, en geene partij bevredigende, dewijl thans iedere grondslag ontbreekt. Vaste, wettige bepalingen zouden den stroom spoedig in eene regulematige bedding voeren; tegen overstroming is de wet alleen de beste dam. Laat ons hopen, dat het aan de ijverige opging van Pruisen, in verband met andere gelijkgezinde regeringen, spoedig gelukken zal, een wettelijke waarborg voor de Duitse pers voor de Bondsvergadering daar te stellen. De algemeene, en luid uitgesproken wenschen van geheel Duitschland zouden daardoor vervuld worden; wenschen, op wier vervulling Duitschland, volgens de bepalingen der Bonds-akte, een wettig recht heeft!

ENGELAND.

London, 13 jan. Men beschouwt hier den toestand van Frankrijk als bevredigender dan in de laatste drie jaren, en men herinnert zich niet, dat, sedert de komst van *Lodewijk Philips* tot den troon, het land in bloeiender staat, bevrijd van zamenspanningen en woelingen, is geweest dan thans, bij de opening der tegenwoordige zitting van de Kamers. Dit weegt gelukkig op tegen het smartvol onheil, dat Frankrijk in het afgelopen jaar getroffen heeft. Onder deze gunstige voorkekenen, staat hetzelfde bestuur weder voor de Kamers, dat reeds den toets van twee zittingen heeft doorgestaan. Tot hiertoe was de dobberende gesteldheid der partijen en staatslieden in Frankrijk van eenen aard, dat de loutere daadzaak, dat een bewind eenige maanden lang geduurd had, eene reden opleverde om hetzelve omverre te stooten, door vereeniging van tegenpartijen. Thans heeft het bewind, door zijn langer bestaan, reeds meer wortel geschoten, en bovendien zijn de tegenpartijen gesplitst; al wil men het misschien eerst niet erkennen, het verbond tusschen *Thiers* en *Odilon Barrot* heeft een einde genomen, van het oogenblik, dat de eerste met zijne overliberale vrienden gebroken en zich weder in de armen der hofpartij geworpen heeft. De eerste beraadslagingen in het Fransche parlement zullen spoedig de juiste sterkte der partijen doen kennen, en al heeft men niet dadelijk te verwachten, dat een aanzienlijk deel der gewezen oppositie voor goed tot de regeringszijde overgaat, zoo is toch de vereende kracht van de tegenpartij gebroken.

FRANKRIJK.

Parijs, 13 jan. De gisteren benevens de suikerwet aan de Kamer voorgedragene wets-ontwerpen zijn het budget van 1844, de rekeningen over 1844 en de supplementaire kredieten. Het budget sluit, gelijk reeds vroeger gemeld is, met een te-kort van 33 miljoen franken. Ofschoon de minister van financiën met de loffelijkste zorg er op toegelegd had, om zoo veel mogelijk de financiële voorzieningen der schatkist met elkander te doen sluiten, is het echter zeker, en de minister is genoodzaakt dit zelf te erkennen, dat de inkomsten, welke hij aanwijst, ontoereikende zullen zijn, ofschoon dezelve de ontzettende som van 1,281,013,710 bedragen.

Heden ten 1 ure is de kamer der gedeputeerden in hare bureaux bijeengekomen, om de commissie tot het opstellen van een adres in antwoord op de troonrede te benoemen. De leden waren in grooter getal dan gisteren opgekomen. Bij de discussiën, die in de onderscheidene afdelingen plaats hadden, werd de politiek van het ministerie door de groote meerderheid van elk der bureaux goedgekeurd. De leden der commissie tot het adres, door de bureaux benoemd, zijn de heeren *Felix Real*, *Odilon-Barrot*, *Dumon*, *Schauenburg*, *Bignon*, *Dupin*, *Debelleyne*, *Hébert* en *Pavillet*. Van de negen leden der commissie behooren alzoo acht tot de behoudende partij.

De troonrede vindt bij de oppositie over het algemeen weinig bijval. Hare organen noemen dezelve flauw en onbeteekenend. De belangrijke vraagstukken worden er, zeggen zij, of verzwegen of slechts en nog niet op eene verwickelde wijs aangeroerd.

Tot slot: het ministerie spreekt niet over het recht van onderzoek, zwaait zich zelve lof toe, niets in Spanje gedaan te hebben, wenscht zich geluk, dat het onze soldaten niet belet heeft in Algiers te vechten, en dat de eerbrenst der belastingen in Frankrijk vermindert is; het bekennt, gedurende een jaar onderhandeld, doch niets uitgerigt te hebben. Deszelfs eenig bezigheid, deszelfs *Heracles*-werk is de verovering geweest der Markiezen-eilanden, alwaar twee

of drie volken van hoogstens 1800 menschen gevonden worden.

» De troonrede zegt ons niets en beteekent ook niets; zij schildert de politiek onzer staatsmannen naauwkeurig af.

In de Engelsche bladen las men dezer dagen een berigt, volgens hetwelk het garnizoen door den admiraal *Du Petits Thouars* op de *Marquezas*-eilanden gelaten, geheel en met deszelfs kommandant vermoord was geworden. Het *Journal des Débats* verklaart dit berigt voor valsch of ten minste voor zeer overdreven. Zie hier, zegt het *Journal*, het geheele voorval, hetwelk aanleiding tot het gerucht gegeven heeft. Een van *Nouka-Hiva*, het voornaamste eiland, naar *Vaïthan*, een der kleinere eilanden, als bezetting gezonden detachement is in eene hinderlaag van inboorlingen vervallen en de beide officieren, die het detachement kommandeerden, zijn door de inboorlingen met geweerschoten afgemaakt. Het detachement zich nu zonder officieren bevindende, is hierop naar *Nouka-Hiva* teruggekeerd. De *Débats* maakt te dezer gelegenheid tevens de opmerkingen, dat de inboorlingen dier eilanden niet alleen van schietgeweren voorzien, maar ook zeer goede schutters zijn.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 13 jan. Men verneemt dat een groot aantal onzer handelshuizen een adres, aan de Tweede Kamer gerigt, hebben ondertekend, bij hetwelk de talrijke bezwaren des Nederlandschen handels tegen het tractaat met België van 5 november II. aan deze Kamer worden bekend gemaakt.

's Gravenhage, 12 jan. Z. M. de koning is door eene ligte ongesteldheid (de zoogenaamde water- of windpokken) aangetast, welke van dien aard is dat zij geene de minste ongerustheid inboezemt.

Dezer dagen zal de aanbesteding plaats hebben van het station voor den ijzeren spoorweg te 's Gravenhage.

's Hertogenbosch, 12 jan. Dezer dagen is zekere *Huibers*, ter zake van bigamie, alhier naar de gevangenis overgebracht. Zoo het schijnt heeft hij twee wettige huwelijken aangegaan. De beide vrouwen zijn in leven. De justitie houdt zich met het onderzoek dezer zaak bezig.

Utrecht, 9 jan. Kortelings hebben wij medegedeeld, dat een opzigt van de jagt te Borne door stroopers is vermoord. Zulke gewelddadigheden hebben zich te 's Hertogenbosch en nabij Doorn, provincie Utrecht, herhaald. Op den opzigt der jagt *G. Post*, te Doorn, is door een zich zwart gemaakt hebbende strooper een geweerschot zoo in de nabijheid gelost, dat hij het niet dan aan het gelukkigst toeval te danken heeft gehad, van niet op de plaats te zijn gebleven, daar hem de kleederen gedeeltelijk van het lijf zijn geschoten, en hij aan de hand gewond is geworden.

Groningen, 12 jan. Men verneemt met genoegen, dat het Z. M. den keizer van Oostenrijk behaagd heeft, de gouden medaille, ingesteld voor letterkundige verdiensten, te vereeren aan den heer *dr. C. Guyot* en eene dergelijke aan den heer *mr. R. T. Guyot*, voor het aan Z. M. onlangs aangeboden exemplaar van hun werk: *Liste littéraire philologique*.

Arnhem, 13 jan. Uit Amsterdam wordt gemeld, dat de werkzaamheden der opmetingen enz., voor het plan der waterleiding van Breukelen tot Amsterdam, eerstdaags ook buiten die stad zullen aanvangen, en dat er ook spoedig een begin met het opnemen der abonnementen zal gemaakt worden; dat deze werkzaamheden waarschijnlijk met het einde der maand maart zullen afgelopen zijn, en alsdan in den loop der maand april het gedetailleerd uitgewerkt ontwerp, zoowel aan het stedelijk bestuur als aan de hooge regering zal ingediend worden, waarna de negotiatie voor deze zoo hoogst nuttige onderneming zal worden geopend, waaromtrent reeds onderscheiden aanbiedingen van vreemde en wel bijzonder van Engelsche kapitalisten hebben plaats gehad, als daartoe aangezwoegen zijnde door de belangrijke winsten, die soortgelijke ondernemingen in Engeland, en wel bijzonder de New-rivier-waterleiding, waarvan de aandeelen der onderscheiden kapitalen hoven *pari* staan, hebben opgeleverd.

Volgens hetgene men nog verder vernomen heeft, zou het plan het schoone met het nuttige vereenigen, en de hoofdstad door fraaije fonteinen op den Dam, de Nieuwemarkt, de Westermarkt, de Botermarkt enz. versierd worden. Reeds is door den verdienstlijken beeldhouwer, *L. Roijer*, een model ontworpen

van de beelden, die op de fontein van den Dam geplaatst worden, voorstellende de Amsterdamse Siedemaagd, aan wier voeten de Najade der Veer, de Riviergod van den Amstel hunne wateren verspreiden, terwijl het voetstuk door negen leeuwen versierd, die de onderscheidene provinciën van het rijk voorstellen. Men roemt zeer de schoone compositie dezer groep, het talent van den beoemden stenaar overwaardig.

Arnhem, 14 jan. Z. M. heeft benoemd: tot sident van het provinciaal kerkbestuur van Gelderland, voor den jare 1843, den heer *R. Macalester Loup*, predikant te Bommel.

Tot leden en secundi van het provinciaal kerkbestuur van Gelderland, en mitsdien tot presidenten assoren der klassikale besturen, waarvoor zij verkoren zijn:

Voor de classis van Zutphen: Tot lid, den heer *J. Coops*, predikant te Gorsel, en tot secundus, den heer *A. Verwey*, predikant te Zutphen.

Voor de classis van Bommel: Tot lid, den heer *R. Macalester Loup*, predikant te Bommel, en tot secundus, den heer *C. Rodijer*, predikant te Bommel; — en als provincialen onderling, tot lid, den heer *mr. G. P. C. baron van Heeckeren*, burgemeester en oud-ouderling te Zutphen, en tot secundus, den heer *mr. H. J. Thooft*, president der regie en onderling, te Zutphen.

Tot leden van het klassikaal bestuur in Gelderland en derzelter secundi, de heeren:

Voor de classis van Arnhem: tot lid, den heer *O. J. van Griethuysen*, predikant te Wageningen, en tot secundus, den heer *P. H. G. Nahuijs*, predikant te Scherpenzeel; tot lid, den heer *F. J. Woldij*, predikant te Otterlo, en tot secundus, den heer *J. F. Margadant*, predikant te Rozendaal; tot lid, den heer *mr. M. J. Vitringa*, griffier der Staten, onderling te Arnhem, en tot secundus, den heer *mr. J. M. de Kempenaer*, rijks-advokaat en onderling te Arnhem.

Voor de classis van Nijmegen: tot lid, den heer *G. D. R. van Doesburgh*, predikant te Zetten, en tot secundus, den heer *R. Graadt Jonckheere*, predikant te Huissen; tot lid, den heer *E. P. van Voorst*, predikant te Nijmegen; en tot secundus, den heer *J. Kobus*, predikant te Bommel; tot lid, den heer *A. Noorduin*, onderling te Nijmegen, en tot secundus, den heer *W. G. Francken*, onderling te Elst.

Voor de classis van Zutphen: tot lid, den heer *A. J. Goossen*, predikant te Eibergen, en tot secundus, den heer *H. G. Huiskes*, predikant te Groenlo; tot lid, den heer *J. G. van Griethuysen*, predikant te Zutphen, en tot secundus, den heer *H. Meijer*, predikant te Vorden; tot lid, den heer *mr. W. Bloemers*, notaris, onderling te Doesburgh, en tot secundus, den heer *J. J. Meijer*, oud-ouderling te Zutphen.

Voor de classis van Tiel: tot lid, den heer *van Driest*, predikant te Buren, en tot secundus, den heer *D. J. van Kempen*, predikant te Tuurmalen; tot lid, den heer *J. P. van Borp*, med. doctor en onderling te Tiel, en tot secundus, den heer *O. van Lith de Jevde*, burgemeester, onderling te Tiel.

Voor de classis van Bommel: tot lid, den heer *H. Hulsteijn*, predikant te Varik, en tot secundus, den heer *B. Bruns*, predikant te Heereyaarden; tot lid, den heer *J. A. Carlier*, predikant te Zuilichem, en tot secundus, den heer *N. Naeff*, predikant te Hurwenen; tot lid, den heer *H. J. Jura*, stadontvanger en onderling te Bommel, en tot secundus, den heer *F. W. de Virieu*, post-directeur en onderling te Bommel.

Voor de classis van Harderwijk: Tot lid, den heer *L. Meenderink*, predikant te Oene, en tot secundus, den heer *J. Sibless*, predikant te Vaassen; tot lid, den heer *J. J. van Loenen*, med. doctor en onderling te Harderwijk, en tot secundus, den heer *J. Koopsen*, emeritus-lector en onderling te Elburg, en tot secundus van den gecommiteerden *A. L. Eyswijn*, den heer *W. G. van den Broek*, predikant te Harderwijk.

Men verneemt, dat Z. Exc. de directeur-generaal van oorlog, uit aanmerking, dat de syphilitische ziekte sedert eenigen tijd meer dan vroeger bij het leger heeft geopenbaard, gemeend heeft bij eene algemeene aanschrijving de aandacht van de militaire autoriteiten op deze omstandigheid te moeten vestigen, en anderen, die kanunniken der korpsen hebben gelasten zorg te dragen, dat hij het houden der

neeskundige visitatiën, die op gezette tijden plaats hebben, en vooral op worde geleet, dat bij deze visitatiën alle manschappen zich present bevinden, dat nimmer aan eenigen minner, ook de oppassers der officieën hieronder begrepen, de permissie worde verweerd, om van dezelve afwezig te blijven, en dat zij, wegens dienst, of andere oorzaken, op den daaraan voorgescreven dag, die visitatie niet kunnen bijwoonen, daarop volgenden dag aan dezelve worden overworpen.

Ingezonden stukken.

de Redactie der Arnhemse Courant.

Belasting op de erfenissen.

Maalen heeft het mijne verwondering gewekt, dat de Arnhemse Courant, welke niet gewoon is te ontwyken, nog nimmer het *Nederlandsch Handelsblad* op zijne plaats gesteld heeft. Bepaald, zoo schijnt, opperigt om den domper te plaatsen over het *Handelsblad*, dat de Courant verspreide, schaamde zich niet om daar toe van allerlei middelen gebruik te maken, want het *Handelsblad*, dat op de omtrent een publiek eenige aanspraak maakte en achting voor zelf had, met versmading zoude verworpen hebben. Ik erken het, de arbeid was ondankbaar. Even van betoog en arm aan geest als gemeen en in uitdrukking, was de strijd voor een dagblad, in redenering en betoog gewoon is, alles behalve ongelukkig. Doch naar mijn oordeel mag men het niet geheel onbekend laten met de slinksche manier, welke men het tracht te verschalken. Ik gaarne aan uw beter oordeel over. De afwijking tot mijn geschrijf is deze: Nadat het *Handelsblad* en de *Arnhemse Courant* het nieuwe artikel van onzen minister van financiën, welke de belastingen altijd te laag gesteld vindt, en dus niet eenig recht van het successie-regt voordraagt, dat dit tenzij in de rechte lijn wil hebben, bestreden hebben, heeft een hoofd-ambtenaar der registratie, die ik niet heb, ter verdediging daarvan het *Handelsblad* aangespreekt. Doch het schijnt het ongeluk van het *Handelsblad* te zijn, dat allen, welke daarvan in de *Arnhemse Courant* komen, er van besmet worden. Die hoofd-ambtenaar heeft, ten einde niet te gunstig bij de overredingen van het *Nieuwsblad* af te steken, waar-voor de onverschuldheid ondergemengd, sophismen bij de *Arnhemse Courant* gevoerd, vooral grofheden niet gespaard en alleen tegen den *Arnhemmer*, aan welks bekeering men toch wanhoopt, maar zelfs tegen het van veranderingen minder afkeerige *Handelsblad*. Die hoofd-ambtenaar is spoedig schertsend, maar naar *Journal du Limbourg* aan de hand genomen, welke hem dus hebben laten rusten, met eenige verbazing bij hem opgegeven gezien, dat de Heidelbergse hoogleeraar van zijne *Grundsätze der Finanzwissenschaft* § 237 tot de verdedigers, eener belasting op de erfenissen zoude behooren. Ik ging naar mijne boekentafel, alom het boek open, doch vond daarin geenszins, dat de hoofd-ambtenaar der registratie beweert. Hij zegt in § 237 over eene belasting op de erfenissen sprekende? »Deze oude en in de meeste staten gebruikelijke, nu eens in den vorm van een regale, dan eens als deel van het regt van registratie voorkomende inrigting, pleegt naar den graad van verwantschap berekend te worden, zoodat in de rechte lijn door afstammelingen volstrekt niets en bij enkel testamentaire erfopvolging of bij verwijderde verwantschap het meest betaald wordt. Deze belasting heeft zich, dat zij het kapitaal van de overledene niet meer altijd minder bezwaar dan bij de registratie, omdat de ondervinding toont, dat ten vermogen, door erfopvolging verworven, geenszins zoo zorgvuldig als de opbrengst van oorderende goederen geheel productief besteed wordt. Van deze belasting is het anders een aanbeveling, dat zij aan niemand het gevoel van onbilligheid oplegt, en men kan het niet voor onrechtmatig houden, wanneer de staat de erfopvolging in plaats van de *Arnhemse Courant* of *Krachten*, uitersten wil, welke uit het regt ontstaan, aan de voorwaarde bindt, dat een erfgenaam bestaan worden, en wel zoo veel te meer als de erfgenaam minder hoop of aanspraak op de erfenis had. Doch nimmer mag de belasting enkele erfgenamen te boven gaan, dewijl anders hare nadeelige gevolgen niet dus erkent het bezwaar, dat deze het kapitaal aantast, en keurt het af.

bij vergelijking tegen het registratie-regt beter. Doch altijd neemt hij als beginsel aan, dat de erfenissen in de rechte lijn vrij zullen zijn, welke hij niet uit het positieve regt afleidt. En juist deze is het, welke de minister van financiën invoeren wil.

Doch nog meer bezwaren oppert hij tegen de belasting op de erfenissen, in § 405. Als verdediging voert hij daar alleen aan, dat zij minder zwaar valt, dewijl de erfgenaam haar betaalt, voor dat hij het gansche vermogen als het zijne beschouwt. Hij laat er echter op volgen, dat zij altijd eene zeer onvolmaakte belasting is, dewijl lo. zij de enkele hoedels zeer ongelijk treft, naarmate de erfelater langer of korter het genot van zijn vermogen had, 2o. zij door haar hoog bedrag den stam van het vermogen aantast en geene aansporing tot besparing veroorzaakt, gelijk jaarlijkse belastingen, dewijl ieder weet dat de belasting, bij de aanvaarding der erfenis betaald, niet op nieuw door hem zal behoeven opgebracht te worden. 3o. Men heeft het voor billijk gehouden, dat de belasting op de erfenissen naar den graad der verwantschap berekend zoude worden, zoodat afstammelingen geheel vrij zijn of slechts weinig opbrengen; vreemden, daarentegen, bij uitersten wil tot erfgenamen benoemd, het meest betalen. Dit is ook albezins billijk, dewijl men onderstellen kan, dat de naaste bloedverwanten reeds voor het overlijden van den erfelater met dezen het genot van het vermogen gehad en het bezit als het hunne beschouwd hebben, vooral afstammelingen, voor welke derhalve de erfenis geene vermeerdering van vermogen of gelukkig toeval is. Maar die schikking is in strijd met eene algemeene belasting van het vermogen of het inkomen en aldus kunnen erfenissen, welke lang in de rechte lijn overgaan, eenen onbehoorlijken vrijdom van belasting genieten. 4o. Wil men de belasting als plaatsvervanger voor eene enkele nog niet ingevoerde belasting, bij voorbeeld op de renten, aanzien, zoo zoude zij, behalve dat zij, volgens het vroeger opgenoemde, haar doel slechts onvolkomen bereikte, ook nog daarin gebrekkig zijn, dat zij ook andere deelen van het vermogen treft, van welke de belasting reeds betaald is. Men zoude dan, het ongeremde tot in fabriek of handel stekende vermogen van die belasting moeten bevrijden, hetgeen echter de overige gebreken nog niet wegnam.

De bezwaren schijnen dus den heer van grooter toe dan de voordeelen. Dit echter verzwijgt de hoofd-ambtenaar der registratie in het *Nederlandsch Nieuwsblad*, wel begrijpende dat de gronden, hier ter verdediging zijner kostelijke belasting aangevoerd, bijzonder zwak zijn. Die handelynze geeft geen grotere denkbeelden van de goede trouw diens ambtenaars, welke anders de natuurlijk zelve is. Want spreekt men hem van bezwaren, zoo wederlegt hij ze niet, maar antwoordt: dat is onwaar. Vraagt men hem waarom? wel, omdat ik het niet geloof, omdat ik het niet weet, omdat ik het niet ondervoelen heb.

Waarop zouden de Staten-Generaal beter afgaan, op hun eigen oordeel, op hunne eigene ondervinding of op de magtspreuken van den hoofdambtenaar der registratie?

Met deze regelen te willen plaatsen zult UEd. mij verplichten.

12 januari 1843.

v. H.

(Wij willen de door den geachten inzender geopenbarede vraag niet geheel zonder antwoord laten. Met genoegen vernemen wij, in het vorig jaar, dat er een Hollandsch half-officieel blad zoude opperigt worden. Gelijk wij de bezwaren, tegen de ministers, hunne fouten en misslagen aanwezen, was het billijk, dat ook zij een blad hadden, hetwelk hunne wijze van zien, hunne handelingen mededeelde en verdedigde waar verdediging mogelijk was. Uit de wrijving dier denkbeelden hoopen wij, zoudt voor het vaderland de waarheid ontspringen. Ook daar zelfs, wanneer dit blad een weinig trossel op zijne ministeriële kennissen geweest ware, eenen hoogen doch fatsoenlijken toon gevoerd had, zouden wij gaarne daarmede in het strijdperk getreden zijn.

Doch wat geschiedt? in plaats van eener edlen ridder, welke wij, al strede wij onder verschalkende banieren, moesten hoogachten, zagen wij eenen gemeenen, morsigen kerel optreden, die den open strijd met eenlijke wapenen maakte, aan te plaats daarvan allerlei slimmiddeelen bezigde, geen wapen, hoe slomp ook, voor zich te slecht achtte.

Welk fatsoenlijk man vermag zich, om met straatjongens te vechten? Hij doet het voor hetgeen zij zijn. Redeneren met het *Nieuwsblad* is onmogelijk, de-

wijl het betoog niet van magtspreuken weet te onderscheiden, dewijl het ieder oogenblik in grofheden vervalt. Het spreekt de taaf van den *parvenu*, die in het salon de reuk van den stal medebrengt, die in de danszaal de plompheid en ruwe taal van den onbehouwen boerenkinkel ten toon spreidt. Met zulke menschen te strijden, duldt de achting niet, welke wij voor het publiek hebben. Wij wachten dus, dat duldig of men soms eenmaal magt begrepen, dat grondige redenering en beschaafde toon ook in een ministeriël blad niet ongepast zijn.

Wij hadden zeer wel gezien, dat men van eene meening toeschreef, welke de zijne niet was. Hij geeft de gronden voor en tegen de belasting op; de laatste wegen zwaarder dan de eerste. Wij zouden echter gerwogen hebben, daar wij van de *Arnhemse Courant* naarwerkigheden wachtende waren. Wij hadden echter den inzender voor zijne moeite en hopen hem, met betrekking tot de gronden van ons stilzwijgen tegen het *Nederlandsch Nieuwsblad*, overtuigd te hebben.)

Redactie.

Eenige vragen met betrekking tot de wet op het notaris-amt.

Artikel 3, alinea 2, laatste gedeelte. »De koning bepaalt, dat het getal notarissen in geen arrondissement meer zal kunnen bedragen dan een notaris op de 4000 zielen.

Kan nu, in verband met de wet, in het arrondissement's Hertogenbosch, alwaar nog 6 notarissen boven het maximum zijn, in eene gemeente van 1900 zielen, alwaar een notaris gevestigd is, nog een tweede geplaatst worden?

Artikel 4, alinea 2. »Er zullen ten minste twee notarissen in ieder kanton gevestigd zijn.

Is het billijk, dat in een kanton van 15,000 zielen, alwaar zes notarissen gevestigd waren, eene plaats onttorene vacature worde vervuld, in hetzelfde arrondissement's Hertogenbosch?

Artikel 5. »Ieder notaris is verplicht niet alleen zijne woonplaats te hebben, zijn kantoor te houden en zijne akten te bewaren in de hem aangewezen standplaats, maar ook om aldaar zijn werkelijk en gestadig verblijf te houden; bij overtreding hiervan zal hij voor den tijd van ten minste 3 maanden in zijn amt. worden geschorst.

Heeft de officier van justitie niet aan zijnen pligt voldaan, wanneer zijn Ed. Achtb. in gemeld arrondissement den notaris vervolgt, waarvan hij de overtuiging in handen heeft, dat hij, sedert 1840, zijne standplaats verzaakt en met vrouw en kinderen in eene andere gemeente finaal met er woon gevestigd is?

Heeft Z. Ed. de minister van justitie het regt of de bevoegdheid, om op een wetmatig wijze de vrouw van den beklagden notaris, twee dagen voor den dienenden dag, als zaak, om te schorsen en provisioneel buiten vervolgt te houden en al de slagvaardigheden weder te doen intrekken, waarbij zoo vele gefugten waren opgevoerd, om de overtreding te constateren?

Artikel 8, alinea 2. »De notarissen mogen niet tevens zijn hoofden van eenig plaatselijk bestuur.

Het zal intussen den koning vrij staan aan de notarissen, om zeer bijzondere redenen, te vergunnen met deze hunne betrekking die van hoofd van eenig plaatselijk bestuur uit te oefenen.

Welke kunnen de zeer bijzondere redenen zijn, dat de notarissen de rook te Breda, BEEKERS te Tilburg, LOM DE BERE te Venlo, MARIKHOFF te Wijk bij Duurstede, en van zoo vele andere steden, dezer dagen als burgemeesters of hoofden van plaatselijke besturen werden benoemd?

Aan de Redactie.

Den 7den december des vorigen jaars, was te Hertogenbosch voor de arrondissements-regtbank gedagvaard de notaris A. VAN BROEKEL, residerende te Oud-Heusden, ter zake van te hebben overtreden artikel 5 der wet op het notaris-amt, door dat hij in zijne standplaats slechts een bordje, vermeldende zijne naam en kwaliteet, aan het venster eener herberg had gehangen en inderdaad, sedert 1840, met zijn huisgezin, zijn kantoor en zijn protege, werkelijk en gestadig zijn verblijf te Heusden houdt en aldaar woonachtig is.

Van algemeene bekendheid was het, dat die zelfde notaris vroeger op de zelfde wijze straffeloos zijne vorige residentie *Veen* had geïsoleerd, door er nimmer te gaan wonen of er zich te vestigen. Alle pogingen, destijds daartegen ingebracht, bleven zonder gevolg. Thans, nu art. 5 der wet zoo pertinent gelast, dat de overtreding van hetzelfde art. met een schorsing van minstens 3 maanden zoude worden gestraft, dacht men, dat genoemde notaris toch, eindelijk, aan de wet en de koninklijke besluiten zoude gehoorzamen. Doch neen! de notaris VAN DRONGELLEN rekende op zijn vroeger appui te 's Hage en zond, overtuigd van zijne misdaad, zijne huisvrouw naar den minister van justitie, — en binnen 24 uren waren de bevelen aan de Besoethe regtbank en het officie, dat de dagvaardingen niet zouden doorgaan. Hoe flettrissant dit ook voor den heer officier van justitie aldaar was, laat zich begrijpen, daar Zijn Ed. Achth. het wangedrag in het violeren der wet van dien notaris bekend scheen — en nu in eens door den minister wordt gefrustreerd in de ten uitvoerlegging en handhaving der wet.

Een ieder vraagt zich: kan de minister het regt stuiten? Mag hij dit doen? Wat zal daarvan het gevolg zijn? enz.

De tijd zal dit leeren; maar inmiddels wil het gerucht, dat zekere notaris, lid der staten van Noord-Brabant, eene belangrijke bijdrage zal leveren, over de handhaving der wetten op het notaris-ambt, zoo onder het ministerie VAN MAAREN als VAN HALL, en ons zal doen kennen, hoe veel voedsel er alnog aan nepotisme gegeven wordt, en wat men onder het vorige ministerie al wist uit te werken.

Opcenten.

In de voordragten der wets-ontwerpen betrekkelijk de belastingen over de twee volgende jaren, onlangs door de *Staats-Courant* medegedeeld, treft men telkens het onzalige woord OPCENTEN aan. De hooge regering vraagt onophoudelijk opcenten en niet weinige; maar zij schijnt er niet aan te denken hoe het gaan zal, als het arme volk als uit eenen mond antwoordt: »de centen zijn op!»

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 6 tot en met 13 januari.

Gehuwd: H. Sluizeman met N. Groeneveld.
Bevallen: VV. de Ridder, geb. Baars, D. — J. Diesveld, geb. van Laar, D. — G. J. van Eimeren, geb. Wouters, Z. — M. Hutjens, geb. Rijsewijk, Z. — G. H. van Driessen, geb. Hekking, Z. — VV. Mehagnoul, geb. van Zadelhoff, Z. — G. Kortenhof, geb. Derksen, D. — A. M. J. J. Pfister, geb. de Burtlet, D. — G. Jansen, geb. Beuning, Z. — J. A. de Jagher, geb. de Bock, Z. — J. Tubbing, geb. Otterloo, D. — M. Vreven, geb. Derksen, D. — G. F. Hakstegen, geb. van Baak, Z.

Overleden: C. Huiting, 3 j. — F. A. Meijer, 3 j. 2 m. — H. Proops, weduwe van K. Dwars, 69 j. 4 m. — P. D. Efflicher, 3 j. 3 m. — P. Hemmij, 68 j. 3 m. — E. Penders, weduwe van J. Hemmers, 85 j. — J. W. IJsermans, 82 j. — J. E. Ibel, 2 j. 6 m. — P. E. VVothuis, 1 j. — M. van Betuw, 4 j. 2 m. — M. Vron, weduwe van J. Overman, 80 j. — A. Bronkhorst, 19 j. 6 m. — B. J. van de Kamp, 1 j. 10 m. — A. G. Kras, 1 j. 8 m. 11 d. — H. Albers, 2 m. — A. Baars, weduwnaar van E. Hakstein, 76 j. 11 m. — Doodgeb. D. van VV. van Soudert en C. Arnaud.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: Geene.
Bevallen: H. Roelofs, geb. van Bronswijk, Z. — G. H. A. Schaab, geb. Schaab, Z. — C. Vink, geb. Wliser, D. — F. E. Janssen, geb. Knotz, Z. — T. VVaroux, geb. Schumaker, D. — B. Albers, geb. Janssen, D. — M. J. Drogen, geb. Stoffels, D. — M. C. Vos, geb. van der Sanden, D. — J. C. Kok, geb. Lijdekker, Z. — J. Jansen, geb. Daams, D. — M. van Dongen, geb. Krouwel, D.

Overleden: A. Pasche, 2 j. — C. Brants, 85 j. — E. Thissen, 61 j. — A. J. Ritser, 9 m. — A. M. de Zeeuw, 89 j. — C. Heijzen, 60 j. — C. H. Vos, 69 j. — J. H. Lavue, 36 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: Geene.
Bevallen: J. Beekhuis, geb. Bongers, Z. — J. C. Boudaats, geb. Witteveen, D. — G. Jansen, geb. Stevens, D. — H. Smeenk, geb. Sleijster, Z. — M. Nijmans, D. — M. L. Nusink, geb. Hoffman, D. — J. J. Leijds, geb. van der Quast, D. — A. Douwes, geb. Scheuter, D.

Overleden: C. Walters, 5 j. — H. B. Scharren-

berg, 1 j. 6 m. — Doodgeb. Z van H. Lintveld. — D. Scholten, 76 j. — Doodgeb. D. van W. J. Fransen.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.
Bevallen: J. M. Coppejans, geb. Crombouw, Z. — S. Kattekamp, geb. de Bruijn, D.
Overleden: E. van den Heijligenberg, 5 j. 10 m. — C. van Rijnberk, weduwnaar van J. Brans, 82 j. — C. J. van Kessel, 1 j. 7 m.

Advertentien.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene wel-geschapene DOCHTER **G. B. TAATS**, geliefde Echtgenoot van
 ARNHEM;
 den 13den Januarij. **H. GERRITZEN, GZ.**
 1843.

Aanbesteding.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD ARNHEM zijn voornemens, op Zaterdag den 28sten Januarij 1843, des middags ten 12 ure, op het Raadhuis van gemelde Stad, in het openbaar aan te Besteden:

De LEVERANTIE van het BENOODIGDE HOUT tot VERBREEDING en gedeeltelijke VERNIEUWING van de Stads Reijnbrag, bestaande in: BRUG- EN DRAAG-BALKEN, DEK-PLATEN, SLUITTRIBBEN, enz.

En zulks op Conditiën, welke 6 dagen te voren op de Stedelijke Secretarie gelezen kunnen worden.

Ten gevolge van verandering van woon-plaats wordt UIT DE HAND TE KOOP aangeboden, het rentgevende LANDGOED

PUTTEN,

onder de gemeente Doornspijk, aan den Straatweg langs de Zuiderzee, bestaande in:

Een hecht, goed onderhouden en roijaal HEERENHUIS van twee verdiepingen, waarin onderscheidene ruime, behangene en met Stook-plaatsen voorziene KAMERS, verdere VERFREKKEN en GEMAKKEN, wijders KOETS-HUIS, STALLING, BERGSCHUUR en twee ARBEIDERS-WONINGEN; aangename, met water doorsnedene en in den laatsten smaak aangelegde WANDELINGEN, LANEN van OPGAANDE EIKENBOOMEN, HAKHOUT, BOUW- en WEELAND. — Alles aan elkander ter wederzijden van den Straatweg liggende; groot 30 Bunders.

Op den afstand van vijf minuten van Elburg, waarvan de onderscheidene inrigtingen van lager en middelbaar onderwijs voor jonge lieden van beider kunne zeer gunstig zijn bekend, vereenigt hetzelfde, met de genoegens van het buitenleven, de geriefelijkheden der Stad.

Over het schoone der ligging en de vermaardheid van het Huis Putten in de geschiedenis van Gelderland, verdient te worden geraadpleegd de fraaie beschrijving, te vinden in het tijdschrift *Het Lees kabinet*, jaargang 1842, N°. 9.

Met het Huisperceel, dadelijk aanvaardbaar, kan te gelijker tijd het Meubilair, met uitzondering van Linnen en Zilver, worden overgenomen.

Men gelieve zich te melden voor de aanwijzing en bezigtiging op het Goed zelf, en voor de ophangst daarvan, behoevens de voorwaarden van verkoop, ten Kantore van Mr. **W. H. TAATS**, Notaris te Arnhem. — Brieven franco.

+++ De ondergeteekenden, Commissarissen der Schuldeischers van den heer **T. A. DEN DAAS**, noodigen bij deze de nog achtergeblevene Houders van Aandeelen uit, om de voor hen gereed liggende gelden, na aftrek der kosten dezer oproeping, bij den tweeden ondergeteekende in ontvangst te komen nemen. Wanneer dit onverhoopt in den loop van dit jaar geen plaats mogt vinden, zullen de ondergeteekenden zich met den aanvang van het volgende verpligt achten, de nog niet afgehaalde gelden, ten behoeve der aandeelhouders, in 's Rijks Amortisatie-Kas over te storten.

Arnhem, 2 Januarij 1843.

J. M. DE KEMPENAER,
J. H. NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL,
J. VERBURGT.

+++ Op eene aangename Buitenplaats in Gelderland, wordt ten spoedigste eene KENNEMEID gevraagd. Slechts op haar, die de volmaakte bewijzen van goed gedrag en bekwaamheden kunnen leveren, zal acht worden geslagen. — Adres, onder de Letters K. D. 5 bij den Boekhandelaar **G. VAN ELDIK THIRME**, te Arnhem.

MAATSCHAPPIJ DER ASPHALT-WIJZE

van Löbsann, (departement van den Nederl. in Frankrijk.

De Ondergeteekenden, **G. W. OSSEWEIJER**, Architect en Civiele Ingenieur te 's Gravenhage, en **J. OSSEWEIJER**, Architect te Apeldoorn, employeerde Directeuren der Mijnen van Löbsann voor de applicatie in het Koninkrijk der Nederlanden onder de firma **OSSEWEIJER EN COMP.**, hebben de eer het volgende te berigten:

De geschiedenis leert ons, dat, van de vroegste den af, de applicatie der zuivere en onvervalste ASPHALT zich heeft gekenmerkt, van de eigenschap bezitten van bijzonder geschikt te zijn tot het formen van PLATTE BAKEN, TROTTOIRS, STRATHydraulique KELDERS, REGENBAKKEN, en zonder is geschikt tot droogmaking van vóchtige ren en het verdrijven van Champignons. Elk derlander, die Duitschland, Frankrijk, Itaalenz. bezocht, en de voortreffelijke werken van phalt (van onze Mijnen) op verschillende wijzen werkt, en tot onderscheidene doeleinden aangewend daar ter plaats aanschouwde, heeft wellicht de zaak niet begrepen, waarom hier, in Nederland alle dusdanige werken zulke ongunstige resultaten opleverden, en, als het ware, geheel mislukten; de toekinders deszelfs nuttigheid en duurzaamheid zeer bevesten is.

Wij onthouden ons voorsnog, over het een noch der iets te zeggen; alleen wenschen wij te doen optekenen, dat de verschillende werken, uitgevoerd met producten van de Mijnen van Löbsann, in gade Duitschland, Frankrijk, België, enz., zoo bevestigd zijn, dat de Eigenaars der Mijnen reeds in 18 tweemaal de bronzen, daarna de zilveren en nu langs de Gouden Medailles in Frankrijk hebben ontvangen; — waarborgen genoeg, om ook in Nederland dezelfde goedkeuring te erlangen.

Bereids zijn dezen winter verschillende proeven in Nederland gegeven, als: te 's Gravenhage, Zwammerdam, Zwolle, Apeldoorn en Arnhem, en wel voldoende zijn zullen om onze werken aan te bevelen.

Aan allen, die ons hun vertrouwen willen schenken, berigten wij, dat wij door de Heeren **BOU NAIJ & COMP.** geautoriseerd zijn, voor uit te voeren werken eene solide garantie te geven van 5 tot 10 jaren; iets dat toch bij ieder Nederlander het vertrouwen zal geven, dat het gebruik van Asphalt, uit de Mijnen van Löbsann, nuttig, deelig en voortreffelijk is. Diegenen, welke een of ander doel, zich van onze producten te bedienen, verzoeken wij vriendelijk zich adresseren te 's Gravenhage aan de Firma **OSSEWEIJER & COMP.** of aan den gevolmagtigde Generalen Agent **J. A. WOLFF**, te Arnhem, onder dezelfde Firma.

Markt prijzen.

Arnhem, 13 januari 1843.

Oude Weit van f00.00 tot f00.00; Nieuwe Weit van f7.75 tot f9.25; Rogge van f7.20 tot f7.70; Haver van f3.60 tot f6.00; Garst van f4.50 tot f5.00; schie Haver van f00.00 tot f00.00; Voerhaver van f3.00; Witte Boonen van f00.00 tot f00.00; Boonen van f6.25 tot f6.50; Graauwt Erwtten van f00.00 tot f00.00; Groene Erwtten van f0.00 tot f0.00; Erwtten van f6.25 tot f00.00; Koolzaad van f00.00 tot f00.00; Avelzaad van f00.00 tot f00.00; Klavers van f00.00 tot f00.00; Aardappelen van f1.0 tot f1.00; Boter van f0.60 tot f0.70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Jan. 4 El O Palm O Duim; gew. 30 Duim; gev.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 13 JANUARI.		Laagste koers.	Hoogste koers.	ten
NEDERL. Werk. Schuld a 2 1/2 pCt.		52 1/2	52 1/2	52 1/2
Dito Dito > 5		101 1/2	102 1/2	102 1/2
Amortisatie-Syndicaat > 4 1/2		94 1/2	94 1/2	
Dito Dito > 3 1/2		77 1/2		
Handelmaatschappij > 4 1/2		129 1/2	129 1/2	129 1/2
Nieuwe Dito > 4 1/2		103 1/2		
Dito Dito 1837 > 4 1/2				
Oostindische Leening > 5		99 1/2	100	100
Spoorweg Haarlem > 4 1/2		62		
Aand. Rijn Spoorweg > 4 1/2				
FRANKR. Inschrijf. G. B. > 3				
FRANKR. Leening Ardons > 5		18 1/2	18 1/2	
Dito onbep. stukk. > 5		16 1/2	16 1/2	
Ponswaer. Obligat. Lond. > 2 1/2		37	37 1/2	
Rusl. H. & C. 798, 1816 > 5		106 1/2		
Dito 1828, 1829 > 5				
Dito 1831, 1833 > 5		98 1/2	98 1/2	101 1/2
Obliq. bij Hope > 4		89 1/2	89 1/2	
Goswenn Aand. a fl. 100 > f				
Dito a fl. 250 > f		351		
Metalliek > 5		108 1/2		
Dito > 5		58 1/2		
BRAZIL. Dito Dito > 5		7 1/2	7 1/2	

Te Arnhem, bij **C. A. THELME**, Boekhandelaar.